

תת"ע 1825/09/21 - מדינת ישראל נגד דמיטרי סטוקלוב

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1825-09-21 מדינת ישראל נ' סטוקלוב
תיק חיצוני: 30251637911

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דמיטרי סטוקלוב

החלטה

החלטת פסלות שופט

בפניי בקשת ב"כ הנאשם לפסול עצמי מלדון בתיק זה, זאת בשל יחסי חברות בין מותב זה לבין ראש שלוחת תביעות תעבורה נגב.

ב"כ הנאשם טענה כי יחסי החברות בין המותב לבין ראש השלוחה משפיעים על עבודתו של מותב זה, ועל ההחלטות שמתקבלות וכי ההחלטות מוטות לטובת המאשימה. ב"כ הנאשם טענה כי לא זו בלבד שראש שלוחת התביעות מנועה מלהופיע, אלא גם יתר התובעים בשלוחה מנועים.

דין והכרעה

בהתאם לסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט המבחן הכללי בשאלת פסילתו של שופט מלשבת בדין הנו קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

כמו כן, טענת הפסלות נבחנת באופן אובייקטיבי, בשים לב להיות השופט מקצועי ומיומן.

על פי ההלכה הפסוקה, עילה לפסלות שופט תקום רק אם קיים חשש ממשי, מבחינה אובייקטיבית, ולא על פי תחושתו הסובייקטיבית של בעל הדין או השופט, למשוא פנים מצד בית המשפט, וכאשר מההתנהלות בתיק עולה כי דעתו של בית המשפט "ננעלה" ביחס לתוצאות ההליך, כך שניתן לראות בהליך כ"משחק מכור" (ראו למשל ע"פ 391/02 צברי נ' מדינת ישראל (29.4.02)).

בע"פ 4020/94, דורפמן נ' מדינת ישראל, פ"ד (4) 768, פסק ביהמ"ש העליון כב' הנשיא שמגר כדלקמן:

" פסילת שופט היא מעשה יוצא דופן ורק בנסיבות שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים, ולא כל אימת שעולה חשש סובייקטיבי בעל משקל שולי ... כאשר מדובר בשיפוט על ידי שופט שמקצועו בכך...".

טענת הפסלות נטענה לראשונה לאחר מתן הכרעת דין מרשיעה בעניינו של הנאשם ולפיכך נטענה בשיהוי ניכר, על אף שיש להעלותה מיד לאחר שנודעה לצד הטוען אותה עילת הפסלות (מפנה לספרו של יעקב קדמי, **על סדר הדין הפלילי**, חלק שני, מהדורה מעודכנת, 2003, עמ' 837, וכן ע"פ 1996/91, הורביץ נגד מ"י, מה(3), 843).

עוד אפנה בעניין זה לבג"ץ 1622/00, **יואב יצחק נ' נשיא בית המשפט עליון א' ברק**, פד"י נד(2) 54. שם נדחתה טענת פסלות שופט אשר נטענה בשיהוי אובייקטיבי ניכר.

בית המשפט העליון נדרש לא אחת לשאלת הפסלות כשעל הפרק עומדים יחסי חברות בין שופט לבין עורך דין.

המבחן בפסיקה במקרים אלה הינו מבחן החשש הממשי למשוא פנים.

הכלל שנקבע בפסיקה הוא כי היכרותו של שופט עם צד להליך אינה יכולה לשמש עילה לפסילתו, שכן יש לבחון קיומו של חשש ממשי למשוא פנים הנובע מהיכרות זו.

כמו כן, ישנה חשיבות לשאלה האם ההיכרות קשורה לתיק הספציפי ולשאלה הנדונה בו.

העניין נדון בבג"ץ 1622/00, **יואב יצחק נ' נשיא בית המשפט עליון א' ברק**, פד"י נד(2) 54.

המדובר במקרה בו נדונו שלושה ערעורים במאוחד בפני הרכב, כאשר בשלב הערעור צורף לצוות הסנגורים של אחד המערערים, עורך דין המצוי בקשרים חברתיים עם אחד משופטי ההרכב ואותו עורך דין אף טען בערעור.

טענת הפסלות נדחה על ידי כב' השופט תאודור אור אשר קבע בהחלטתו את הדברים הבאים :

"הכלל הנוהג בפרקטיקה מאז ומתמיד הוא, שהכרות או יחסי חברות בין שופט לבין פרקליט, להבדיל מיחסי קרבה משפחתית ביניהם, אינם פוסלים שופט מלדון בעניין בו מופיע אותו פרקליט.

...

פרקטיקה זו מבוססת על ההנחה והניסיון, שעל פיהם אין חשש ממשי שחברות כזו תפגום באי התלות ובניטרליות שבהן ינהג השופט. כך נהוגים חברי השופטים וכך נהגתי אני עצמי גם בעבר, כולל במקרים שבהם ייצג אותו עורך דין עצמו, ... אחד מבעלי הדין".

פסק הדין בבג"ץ אישר את החלטת כב' השופט אור והעתירה נדחתה.

סוגיה דומה נדונה בספרו של כב' השופט יגאל מרזל, בספרו "דיני פסלות שופט", התשס"ו - 2006, עמ' 251-252, תחת הכותרת :

"פסילה נגזרת" קירבה ממשית לעורך דין שעה שעורך דין אחר ממשרדו מופיע לפני השופט".

המדובר בעילת פסילה נגזרת, במובן זה שנגזרת היא לא מן היחסים שבין השופט לפרקליט המופיע בפניו, כשהדבר מותר, כמפורט לעיל, אלא מהיחסים שבין השופט לבין עורך דין אחר בעל "קרבה ממשית אחרת" לשופט מאותו משרד של הפרקליט המופיע בפניו.

וכך נאמר שם :

" בהקשר זה אנו סבורים, כי הבחינה היא נסיבתית בעיקרה. יש ליתן משקל לסוג המשרד בו מדובר - אם מדובר בגוף ציבורי ממשלתי, כמו פרקליטות מחוז או פרקליטות המדינה, או במשרד פרטי. ככל שמדובר בגוף ציבורי, שאינו מפיק הכנסה כלכלית ישירה לעובדים בו מן הייצוג הקונקרטי, כך קטן החשש כי השופט יטה פנים בשל עבודתו של קרוב משפחה או של עורך דין אחר הקרוב לו "קרבה ממשית אחרת" באותו משרד. ממילא אין עילה לפסילה אוטומטית של השופט, גם אם מדובר במשרד פרטי של עורכי דין."

בענייננו בשל יחסי החברות עם ראש שלוחת התביעות, הנ"ל אינה מופיעה כלל וכלל בפני מותב זה, לא בתיק זה ולא בתיקים אחרים, אף שכאמור על פי הפסיקה לעיל, הדבר נמנע.

העובדה כי עורך דין מלשכת תביעות תעבורה מופיע בפני, אינה מקימה עילת פסלות.

ראש שלוחת התביעות מנועה מלהופיע בפני מותב זה והדבר הוא מן המפורסמות, ראה לעניין זה המניעות המוגדרת במערכת.

בנסיבות אלו אין כל חשש למשוא פנים.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

נקבע דיון המשך ליום 20.6.22 שעה 10:30.

המזכירות תודיע תוכן ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.